

B. Szelałowska „Czary wiosennej wróżki”

Słońce świeciło coraz mocniej. Każdy kolejny dzień był cieplejszy od poprzedniego. Wróżka postanowiła zabrać dzieci ze sobą do parku. – Słuchajcie, moi mili. Może byśmy poszli do parku poszukać pierwszych oznak wiosny? Śniegu już prawie nie ma. Sople lodu też już się rozpuściły. Może jakieś kwiatuszki już zakwitły... no i oczywiście poszukamy kotków. Kto chce zostać wiosennym detektywem? – zapytała wróżka. – Ja, ja i ja... i ja też, wróżko – wołały dzieci. Wiosna powolutku zajmowała miejsce zimy. Po rzece płynęły resztki kry. Wśród starych liści zakwitły białe przebiśniegi i delikatne, fioletowe fiołki. Z ziemi zaczęły kielkować tulipany i żonkile. Tuż przy krokusie odpoczywał sobie zmęczony wędrówką ślimak. – Widzę bociana! – zawołał dumny z siebie Bartek. – A tam, na rzece... widzicie... to chyba kaczka! – krzyknęła Monika. – Kaczuszki, bociany, ale gdzie są kotki? – zastanawiała się Kasia. – Właśnie! Gdzie te kotki się schowały? – dodała Zosia. – Kici, kici... kici, kici. Nie bójcie się, kotki! – wołał Krzysio. – Wróżko, nigdzie nie widać kotków. Gdyby gdzieś tu były, na pewno by do nas przyszły. – A może jest im zimno i siedzą gdzieś skulone wśród trawy – zamartwiała się Karolinka. – Może się zgubiły i nie mogą odnaleźć swojej mamy. – Wróżko, a dlaczego ty się tak tajemniczo uśmiechasz? – dopytywał się Tomek. – Chyba wiesz, gdzie są kotki. – Tak, oczywiście wiem, gdzie są kotki. Zanim wam powiem gdzie, rozwiążcie zagadkę. Mleczka nie chcą pić. Nigdy nie biegają.

www.gorskiewedrowki.blogspot.com Choć mają futerka, ogonków nie mają. Oj, dziwne to kotki, bo na wierzbie rosną i to tylko wiosną. – To baze – zawołała Ewa. – I co? Teraz już wiecie, gdzie są kotki? – radośnie spytała wróżka. – Tak! – odpowiedziały chórem dzieci. – Rosną na wierzbie! Nad naszymi głowami. – Śmieszne te kotki! I takie puchate. Może weźmiemy je do wazonu? Będzie wiosennie w przedszkolu – powiedział Wojtek. Dzieci z wróżką wyruszyły w drogę powrotną, niosąc baze. Ślimak także wyruszył w dalszą drogę. Może też szukał oznak wiosny?